

[Korsgaard.]

Sammenblanding, der netop har fundet Sted i det givne Tilfælde, vil skyde sig ind under, at det her drejer sig om noget socialt, sige: Hvad er det for noget Snak? Hvor begynder det sociale, og hvor holder det op? Og kan det overhovedet gøre nogen Forskel ved Bedømmelsen, om en Mand faar et Honorar for sit Arbejde, eller han ikke direkte faar et Honorar, men i Kraft af den Magtstilling, han faar paa anden Vis, efterhaanden arbejder sig op i en høj Stilling? Jeg begriber det ikke; det har ingen sund Sans. Nej, Problemet er, om han i Kraft af den Stilling, han har som Nationalbankdirektør, forenet med den anden Stilling kan være opfordret til over for Foretagender af denne Art at indstille sig paa en anden Maade, end han ellers vilde. Jeg kan intet vide om, om han *har* indstillet sig anderledes, end han ellers vilde, men jeg tør paastaa, at der er ikke ringe Sandsynlighed for, at hvis han overhovedet er paavirkelig, vil netop denne Dobbeltstilling kunde føre til det uheldige, at han handler anderledes, end han vilde gøre, hvis han ikke havde en vis Interesse, ikke i Honoraret, men i Foretagendet som saadant, ogsaa naturligvis en vis Interesse, som bliver paatrykt ham af alle de Mennesker, han taler med i Forbindelse med Foretagendet, og som naturnødvendigt maa have Interesse i, at Foretagendet blomstrer saa godt som muligt.

Altsaa, jeg er vedblivende i den allerbedste Overensstemmelse med den Udtalelse, som den højtærede Handelsminister henviser til, naar jeg udtaler mig mod denne Sammenblanding af Stillinger, som Nationalbankdirektøren hidtil har haft, men som nu maa opgives. At ville spille den Komedie, at han nu gaar godvilligt — naa ja, kan nogen have Fornøjelse af det, maa de om det; men han gaar, og efter min bedste Overbevisning gaar han, fordi han maa gaa, fordi det, der her er gjort, er meget uheldigt.

Ministeren for Handel, Industri og Søfart (Kjærbo): Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller gengav nogle Udtalelser, som jeg var fremkommet med til Pressen, og hvori jeg har sagt, at der har været delte Meninger om, hvorvidt Stillingen som Formand for Arbejdernes Andelsboligforening var uforenelig med Stillingen som Nationalbankdirektør. Disse Udtalelser vedkender jeg mig fortsat, men det er jo rigtigt, som den ærede Ordfører for Socialdemokratiet fremhævede, at da det ærede Medlem i anden Omgang benyttede disse Udtalelser, blev de ændret til, at jeg skulde have sagt,

at der *kunde* herske delte Meninger. Og det har jeg ikke paa noget Tidspunkt sagt, hverken her eller andre Steder.

Det ærede Medlem var noget forundret over, at jeg havde fremdraget den Debat, der fandt Sted i det høje Ting for 10 Aar siden, og mente, det var Udslag af daarlig Samvittighed paa mine Partifællers Vegne. Nu har jeg aldrig prøvet at have daarlig Samvittighed paa andres Vegne, for øvrigt heller ikke saa ofte paa egne Vegne, saa det var ikke af den Grund, men jeg synes, det var interessant — og det maa i Særdeleshed være interessant for det ærede Medlem Hr. Himmelstrup, som dengang var med til at gaa imod de Betragtninger, der blev fremført af mine ærede Partifæller — at blive erindret om, hvad der dengang foregik. I den daværende Oktroj hed det, at „Direktørerne maa ikke være Deltagere — aktivt eller passivt — i noget ansvarligt Firma, som driver Handels- eller Fabriksvirksomhed, ej heller beklæde en Stilling i noget andet Pengeinstitut“. Det, der blev kritiseret dengang, var netop, at en Nationalbankdirektør sad i et andet Pengeinstitut, og en anden sad i Ledelsen af et Dampskibsselskab. Det fandt man altsaa i sin gode Orden dengang, medens man nu, hvor det, som jeg stadig maa hævde, drejer sig om en Stilling i et socialt Foretagende, mener, at den er uforenelig med Stillingen som Nationalbankdirektør.

Jeg vil gerne sige, at naar jeg har udtalt, at der har været delte Meninger om, hvorvidt disse to Stillinger kunde forenes i samme Person, har jeg dermed ogsaa villet give til Kende, at det egentlig er uheldigt, at der kan være delte Meninger, naar det drejer sig om Nationalbankdirektørers Deltagelse i andre Virksomheders Ledelse. Altsaa, jeg maa fortsat bestemt hævde, at det egentlig maa være foreneligt at være Nationalbankdirektør og samtidig Formand for Arbejdernes Andelsboligforening, men naar der har været delte Meninger derom, er det min Opfattelse, at det vil være heldigst, at man i Fremtiden undgaar den Slags Konstellationer. Ikke, som sagt, fordi jeg finder, at det skulde være stridende mod Nationalbankloven, men fordi det i det hele taget er uheldigt, at der skal være alt for megen offentlig Diskussion om Nationalbanken og Nationalbankens Ledelse.

Jeg kan ikke erkende, at det skulde være uforeneligt med Stillingen som Nationalbankdirektør at sidde i Ledelsen af et socialt Foretagende, fordi Nationalbankdirektører i høj Grad har Indflydelse paa Obligationskurserne gennem de Køb og